

dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. 2003, L 1, s. 65) w związku z art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153, s. 13)

Sentencja

1) Nie przyjmując w przewidzianym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 3, 7 i 8 dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy tych przepisów.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Association de médiation sociale przeciwko Union locale des syndicats CGT i in.

(Sprawa C-176/12) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2002/14/WE — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 27 — Uzależnienie utworzenia organu przedstawicielskiego pracowników od pewnego progu liczbowego zatrudnianych pracowników — Obliczanie progu liczbowego — Uregulowanie krajowe niezgodne z prawem Unii — Rola sądu krajowego)

(2014/C 85/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Association de médiation sociale

Druga strona postępowania: Union locale des syndicats CGT, Hichem Laboubi, Union départementale CGT des Bouches-du-Rhône i Confédération générale du travail (CGT)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia przepisów dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i

przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w przedmiocie reprezentacji pracowników (Dz.U. L 80, s. 29) — Wykładnia art. 27, 51, 52 i 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Wykładnia art. 6 ust. 1 i 3 TUE — Możliwość powołania się na wymienione powyżej przepisy w sporze między jednostkami celem weryfikacji zgodności krajowych przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy — Dopuszczalność krajowego przepisu ustawowego, który wyłącza przy obliczaniu stanu liczebnego personelu przedsiębiorstwa, w szczególności do celów określenia progu liczebnego warunkującego dopuszczalność utworzenia organu przedstawicielskiego pracowników, pracowników zatrudnionych na podstawie pewnych kategorii umów o pracę

Sentencja

Artykuł 27 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, sam bądź w związku z przepisami dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że gdy krajowy środek dokonujący transpozycji tej dyrektywy, taki jak art. L. 1111 3 francuskiego code du travail, okazuje się niezgodny z prawem Unii, to nie może być on powoływany w sporze pomiędzy jednostkami w celu spowodowania odstąpienia od stosowania tego przepisu prawa krajowego niezgodnego z prawem Unii.

(¹) Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Oviedo — Hiszpania) — Constructora Principado S.A. przeciwko Josému Ignaciowi Menéndezowi Álvarezowi

(Sprawa C-226/12) (¹)

(Dyrektywa 93/13/EWG — Umowy konsumenckie — Umowa sprzedaży nieruchomości — Nieuczciwe warunki umowne — Kryteria oceny)

(2014/C 85/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Oviedo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Constructora Principado S.A.

Strona pozwana: José Ignacio Menéndez Álvarez

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Oviedo — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Pojęcie znaczącej nierównowagi — Kryteria, które należy brać pod uwagę

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że:

- do tego, by istniała „znacząca nierównowaga”, nie jest konieczne, by koszty obciążające konsumenta na mocy postanowienia umownego miały względem niego istotny ekonomiczny wpływ w świetle kwoty danej transakcji, lecz nierównowaga ta może wynikać z samego faktu wystarczająco poważnego naruszenia sytuacji prawnej, w której konsument, jako strona danej umowy, znajduje się na mocy właściwych przepisów krajowych, czy to w postaci ograniczenia treści praw, które zgodnie z rzeczonymi przepisami przysługują mu na podstawie tej umowy, czy to przeszkody w ich wykonywaniu, czy też nałożenia na niego dodatkowego obowiązku, którego nie przewidują normy krajowe;
- sąd odsyłający powinien do celów oceny ewentualnego istnienia znaczącej nierównowagi brać pod uwagę charakter towarów lub usług, których umowa dotyczy, poprzez odniesienie do wszelkich okoliczności towarzyszących jej zawarciu oraz do wszystkich innych warunków tej umowy.

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba izba) z dnia 22 stycznia 2014 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-270/12) (¹)

(Rozporządzenie (UE) nr 236/2012 — Sprzedaż krótka i wybrane aspekty dotyczące swapów ryzyka kredytowego — Artykuł 28 — Ważność — Podstawa prawna — Uprawnienia interwencyjne powierzone Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych w wyjątkowych okolicznościach)

(2014/C 85/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: A. Robinson, pełnomocnik, wspierany przez J. Stratford, QC, oraz A. Henshawa, barrister)

Strony pozwane: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Neergaard, R. Van de Westelaken, D. Gauci oraz A. Gros-Tchordadjijska, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: H. Legal, A. De Elera oraz E. Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas oraz E. Ranaivoson, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez F. Urbaniego Neriego, avvocato dello Stato), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. van Rijn, B. Smulders, C. Zadra oraz R. Vasileva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Ważność art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86, s. 1) — Równowaga instytucjonalna — Naruszenie przesłanek ustanowionych przez orzecznictwo Trybunału w zakresie przekazania uprawnień agencjom — Naruszenie art. 290 i 291 TFUE — Naruszenie art. 114 TFUE — Powierzenie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) uprawnień interwencyjnych — Zakres uznania przyznany EUNGiPW w odniesieniu do konieczności podejmowanej przez niego interwencji i przyjmowanych przez niego środków — Charakter środków, które mogą być przyjęte przez EUNGiPW

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte przeciwko Ibero Tours GmbH

(Sprawa C-300/12) (¹)

(Podatek od wartości dodanej — Czynności biur podróży — Przyznanie rabatu podróżnym — Ustalenie podstawy opodatkowania usług świadczonych w ramach działalności pośrednictwa)

(2014/C 85/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof